

Gehneime

Twintig eeuwen. Zo lang duurt het om een goed versleuteld wachtwoord van tien tekens te kraken. Justitie had dus geluk dat misbruikverdachte Robert M. zelf zijn

wachtwoord vrijgaf. Onbekend is of hij toegang gaf tot alle foto's en films. Want geheime bestanden kunnen onzichtbaar worden gemaakt. En dat is niet eens zo moeilijk.

door **Monique Prins**
beeld **Mark Reijntjens**

Geheimschrift, ofwel cryptografie, roept direct beelden op van spionnen, detectives en oorlogen. Maar ook in het dagelijks leven is cryptografie alom aanwezig: bij mobiele telefoongesprekken, internetbankieren, elektronisch stemmen, belastingaangifte en patiëntendossiers. Cryptografie zorgt ervoor dat bestanden alleen toegankelijk worden voor degene die de juiste sleutel heeft om een bestand te openen. Het beveiligen van informatie is kinderlijk eenvoudig. Dat is een prettig idee voor iedereen die graag online winkelt en bankiert. Vervelend is dat ook criminelen hun gegevens zo makkelijk kunnen versleutelen.

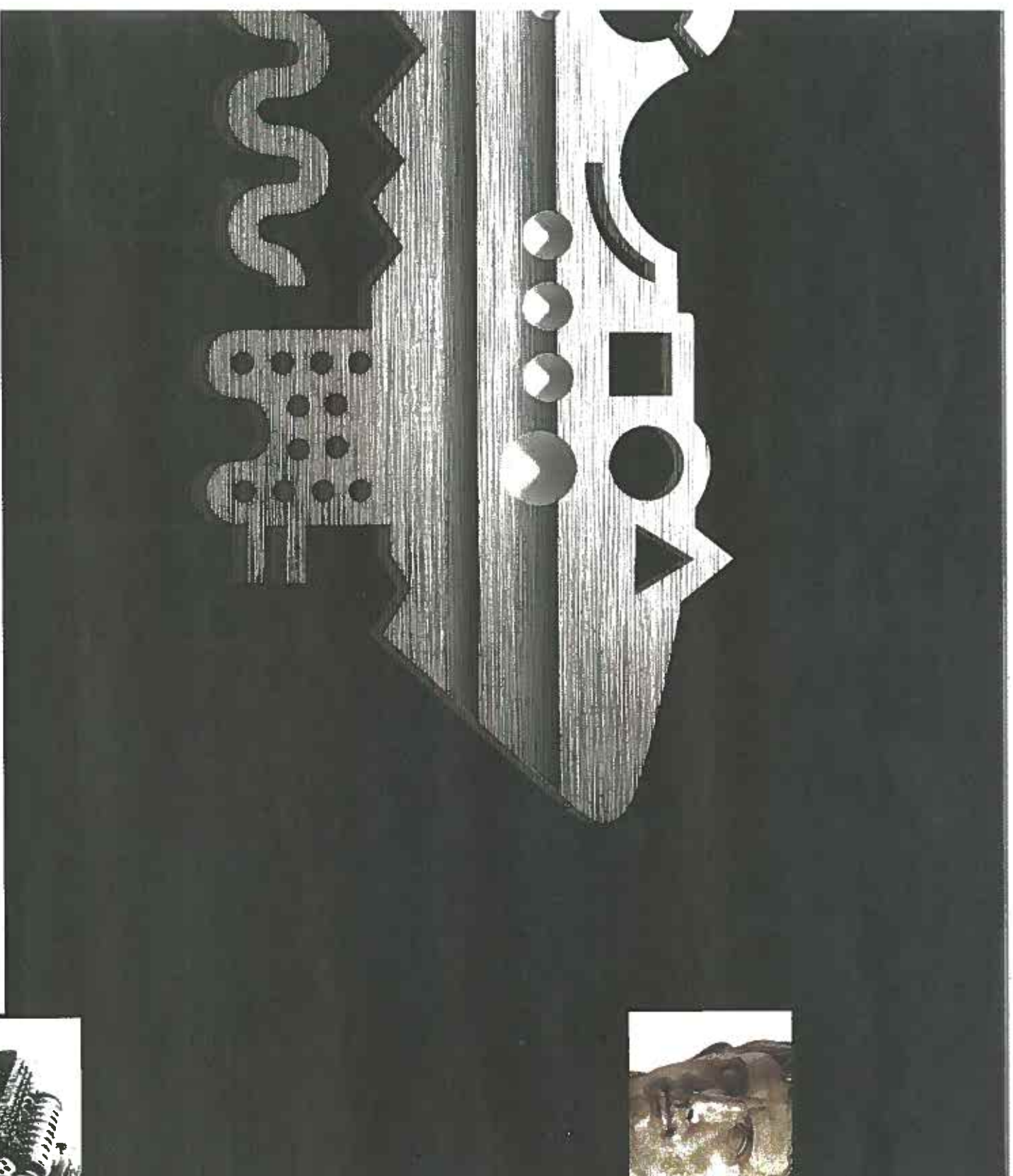
Robert M. verbog zijn kinderopnobestanden via het programma Truecrypt, dat gratis is te downloaden. Hoe werkt zo'n encryptie-programma precies? Encryptie is een soort geheimschrift, waarbij een bestand (tekst, film, foto) flink

door de war wordt gegooid zodat het helemaal onleesbaar wordt. Voor het terugkijken is een wachtwoord of sleutel nodig. Dat is ook weer een getal dat bij het rekenproces wordt gebruikt. Truecrypt heeft een goede naam, zegt cryptograaf Benne de Weger van de Technische Universiteit Eindhoven. Truecrypt maakt gebruik van het programma AES dat volop wordt gebruikt door de Amerikaanse overheid. „Het is nog nooit gelukt om dit programma te kraken”, zegt De Weger. „En dat zegt wel wat, want er worden veelvuldig pogingen gedaan om de sleutel te vinden. Truecrypt gebruikt verschillende lagen van sleutels. Er is een sleutel om de juiste sleutel te vinden om toegang te krijgen tot versleutelde informatie. Zo bouw je verschillende beveiligde lagen in.” Het is onduidelijk of het wachtwoord dat Robert M. gaf toegang verschaft tot alle informatie. Er kunnen (foto)bestanden op zijn computer staan die versleuteld blijven. Sterker nog: zijn com-

puter kan bestanden hebben die niet eens herkenbaar zijn als bestanden. En het is lastig zoeken naar iets waarvan je niet weet of het bestaat. De Weger: „Geheime bestanden zien eruit als willekeurige nullen en enen, als een soort ruis die niet herkenbaar is als een bestand.” Als er veel geheugen in gebruik is, kan dit wijzen op geheime bestanden. Maar het geheugen kan ook echt worden opgeslokt door ruis. De politie moet op zoek naar mogelijke sporen in het geheugen van de computer van Robert M., zegt universitair hoofdoccent wiskunde Wieb Bosma. „Truecrypt doet net alsof het geheime mapje er niet is. Maar eigens op zijn computer staan mogelijk resten van het programma dat hij heeft gebruikt om bestanden te versleutelen. Dat kan een ingang bieden. Ik begrijp dat de politie zich voor het hoofd sloeg dat ze zijn computer had afgesloten om mee naar het bureau te kunnen nemen. Als ze dat niet hadden gedaan, konden ze misschien zijn wachtwoord en alle bestanden waar hij net naar had gekeken al eerder opsporen. Een pijnlijke constatering.”

De zwakste schakel van cryptografische technieken is de mens. „Kies een sterk wachtwoord. Liefst met hoofdletters, cijfers en leestekens. Iemand die jouw bestand wil kraken zal als eerste op zoek gaan naar namen van vriendinnetjes, honden en verjaardagen. Die moet je dus niet gebruiken. Deel je wachtwoord niet met te veel mensen, zoals bij Wikileaks is gebeurd. Soms wel een miljoen mensen hadden toegang tot de vertrouwelijke informatie die naar Wikileaks is gelekt. Er hoeft maar één rotte appel tussen te zitten en het gaat mis.”

Er zijn veel misverstanden over een goed wachtwoord, zegt Bosma. „Veel mensen die online bankieren, denken dat ze hun wachtwoord op elk moment weer opnieuw bij de bank kunnen opvragen. Maar dat kan niet. Dat zou betekenen dat bij de bank jouw

• De geschiedenis van het geheimschrift of **cryptologie** gaat in ieder geval terug tot de oude Grieken.

• Een van de oudste bekende geheimschriften was in gebruik bij **Julius Caesar** (100 - 44 v. Chr.). De Romeinse politicus codeerde zijn berichten door letters drie posities op te schuiven in het alfabet. De 'g' werd een 'd', de 'b' een 'e', enzovoort.

• De sleutel van de Caesarcode was eenvoudig te ontcijferen, in tegenstelling tot het **Vigenèrecijfer** dat in 1553 werd uitgevonden. Hierbij worden letters vervangen aan de hand van een sleutelwoord en verschillende alfabetische reeksen. Het duurde drie eeuwen voordat wiskundigen de code kraakten.

• Met de opkomst van de massacommunicatie in de tweede helft van de 19e eeuw (elektrische telegraaf, radio) werd geheimschrift populair op grote schaal.

• De Eerste Wereldoorlog versnelde de ontwikkeling van **versleutelapparaten**. Deze rotomachines verhaspelden teksten niet volgens één vast patroon, waardoor het aantal mogelijkheden enorm toenam. De code kraken werd daarvoor bijzonder moeilijk.

• De meest bekende machine is de in 1920 ontwikkelde **Enigma** (Grieks voor 'raadsel'), mede bedacht door de Nederlander Hugo Koch. Het apparaat

raakte beroemd omdat de nazi's het gebruikten tijdens de Tweede Wereldoorlog. De Britten wisten de codes echter te breken, met behulp van voorlopers van de computer. Daarvoor beschikten zij

over strategische informatie, die beslissend is geweest voor het verdere verloop van de Tweede Wereldoorlog.

• Een eenvoudige vorm van cryptografie bestaat uit het spreken van een **vreemde taal**. Zo gebruikten de Verenigde Staten Navajo, een indianentaal, in de oorlog tegen Japan. Ze hadden daarvoor een team van Navajo's opgeleid die de radio-berichten in hun eigen taal doorgaven.

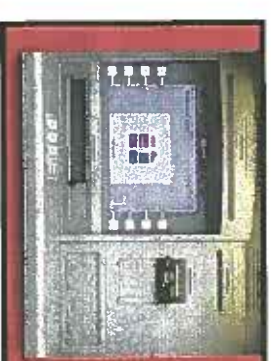
• Na 1945 werden verbeterde rotomachines gebruikt. Met de komst van de **computer** werd het mogelijk de versleuteling zeer snel uit te voeren en met een groot aantal mogelijke sleutels. De rotomachines verloren daardoor hun functie.

• **Inkernet** heeft het belang van het versleutelen van informatie doen toenemen, om te voorkomen dat criminelen er met geld en gegevens van burgers vandoor gaan.

• Cryptologie wordt tegenwoordig veel voor **vreedzame doelen** gebruikt, zoals bij pinnen, telefoneren en internetbankieren.

• Criminelen gebruiken ook graag versleuteling. Zo codeerde de 'Unabomber', die tussen 1978 en 1995 zestien aanslagen pleegde in de VS, zijn aantekeningen.

• Vooralsnog is **kwantum-cryptie** gegarandeerd veilig: elke poging tot afnisteren is meteen zichtbaar voor zender en ontvanger, zodat de maatregelen kunnen nemen.

Sleutels

Kraken van versleutelde gegevens

• **Woordenboek-aanval**
Een wachtwoord dat bestaat uit een normaal woord kan worden gekraakt door op een bestand alle woorden uit het woordenboek, eventueel in combinatie met cijfers, los te laten. Door het (voor een supercomputer) geringe aantal mogelijkheden kost dit relatief weinig tijd. Het kan binnen enkele uren tot dagen zijn gekraakt.

• **Brute kracht-aanval**
Als een wachtwoord bestaat uit hoofdletters, kleine letters, symbolen, cijfers en leestekens is het ra-

den van alle mogelijkheden genoeg onmogelijk. Met elk extra teken wordt het aantal mogelijkheden honderd keer zo groot. Een supercomputer kan een wachtwoord van acht tekens binnen twaalf weken kraken. Bij tien tekens zijn maar liefst twintig eeuwen nodig.

• **Verouderde cryptografie**
Geheimschrift van tien tot twintig jaar geleden was geschikt voor computers met veel minder rekenvermogen dan huidige computers. Met een moderne supercomputer is een aantal eenvoudig te winnen.

er geen achterdeur meer is." Extra hindernis voor politie en justitie is dat zij - in tegenstelling tot criminelen - rekening moeten houden met de wet. Hoogleraar regulering van technologie Bert-Jaap Koops deed onderzoek naar het spanningsveld tussen beveiliging, privacy en opsporing. Na zaken

met omvangrijke misbruik als Robert M. en Benno L. klinkt ook in Nederland af en toe de roep om wachtden te dwingen hun wachtden vrie te geven. Maar dat kan zomaar niet, zegt Koops. "Een verdachte heeft volgens het Nederlandse recht niet mee te werken van acht tekens binnen twaalf weken kraken. Bij tien tekens zijn maar liefst twintig eeuwen nodig." Verouderde cryptografie Geheimschrift van tien tot twintig jaar geleden was geschikt voor computers met veel minder rekenvermogen dan huidige computers. Met een moderne supercomputer is een aantal eenvoudig te winnen.

er geen achterdeur meer is." Extra hindernis voor politie en justitie is dat zij - in tegenstelling tot criminelen - rekening moeten houden met de wet. Hoogleraar regulering van technologie Bert-Jaap Koops deed onderzoek naar het spanningsveld tussen beveiliging, privacy en opsporing. Na zaken